Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2024/1728

18.6.2024

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2024/1728

av den 6 december 2023

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar under vilka omständigheter villkoren för att identifiera grupper av kunder med inbördes anknytning är uppfyllda

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT FÖLJANDE FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ([1]), särskilt artikel 4.4, och

av följande skäl:

(1) Identifiering av ”grupper av kunder med inbördes anknytning” enligt definitionen i artikel 4.1 (39) i förordning (EU) nr 575/2013 bör leda till identifiering av fysiska eller juridiska personer som genom idiosynkratiska riskfaktorer är så nära knutna till varandra att de av försiktighetsskäl bör behandlas som en enda risk. Om det är oklart under vilken specifik anknytningskategori som de ömsesidiga förbindelserna mellan olika personer bör klassificeras, bör en allmän försiktighetsprincip gälla och det bör antas att en enda riskfaktor föreligger. Därför bör förteckningen över omständigheter under vilka villkoren för att identifiera grupper av kunder med inbördes anknytning är uppfyllda ses som icke uttömmande. Fall där fysiska eller juridiska personer endast är beroende av gemensamma geografiska eller sektoriella externa faktorer bör inte leda till att en grupp av kunder med inbördes anknytning anses föreligga.

(2) För att klargöra under vilka omständigheter villkoret om kontroll är uppfyllt när det gäller att fastställa om det föreligger en enda risk i fall där två eller flera juridiska personer omfattas av samma koncernredovisning, bör villkoret om kontroll anses vara uppfyllt även om det inte finns några exponeringar mot den kontrollerande fysiska eller juridiska personen, eftersom dominoeffekten av finansiella svårigheter inom en koncern kan uppstå även om institutet inte har någon exponering mot den kontrollerande personen.

(3) Eftersom kontrollen inte är begränsad till personer som ingår i samma koncern är det nödvändigt att fastställa under vilka omständigheter det föreligger en enda risk mellan två eller flera fysiska eller juridiska personer på grundval av kontroll, även om koncernredovisning inte upprättas, antingen på grund av att fysiska personer är inblandade eller på grund av att de juridiska personerna är etablerade i ett tredjeland eller att det regelverk som är tillämpligt på dessa personer inte kräver finansiell konsolidering. Särskilt om den fysiska eller juridiska personen innehar en majoritet av rösträtterna, eller har möjlighet att utse eller avsätta majoriteten av ledningsorganet medlemmar eller utövar ett bestämmande inflytande över en annan person, bör villkoren för kontroll anses vara uppfyllda.

(4) Dessutom är det nödvändigt att ytterligare precisera de omständigheter under vilka två eller flera fysiska eller juridiska personer kan utgöra en enda risk därför att en av dem direkt eller indirekt har kontroll över den eller de andra. I synnerhet om den fysiska eller juridiska personen har rätt eller möjlighet att fatta beslut om en annan persons strategi eller viktiga transaktioner, eller har rätt eller möjlighet att samordna ledningen av en eller flera juridiska personer, bör dessa omständigheter anses ha ett dominerande inflytande och därmed uppfylla villkoren för en enda risk på grundval av kontroll.

(5) Det är nödvändigt att specificera de omständigheter vilka som ett minimum bör beaktas vid bedömningen av det ekonomiska beroendet i syfte att fastställa en enda risk. För att ekonomiskt beroende ska föreligga förutsätts att förhållandet mellan fysiska eller juridiska personer kan ge upphov till finansierings- eller återbetalningssvårigheter och inte kan ersättas i tid utan att det medför alltför stora merkostnader, dvs. kostnader eller minskade intäkter som skulle kunna leda till återbetalningssvårigheter.

([1]) EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

(6) Det är dessutom nödvändigt att fastställa under vilka omständigheter villkoren för kontroll och ekonomiskt beroende föreligger samtidigt. När två eller flera fysiska eller juridiska personer utgör en enda risk på grundval av kontroll och en eller flera av dem är så nära sammankopplade med och ömsesidigt beroende av en eller flera andra juridiska personer att det föreligger ett ekonomiskt beroende, bör alla dessa personer utgöra en enda övergripande risk. Vid bedömningen av om kontroll och ekonomiskt beroende föreligger samtidigt bör instituten behandla varje enskilt fall för sig, med beaktande av möjliga kopplingar på grundval av individuella omständigheter. Om personer som ingår i olika kontrollgrupper också har inbördes anknytning till varandra genom ekonomiskt beroende bör alla dessa personer grupperas i en samlad grupp av kunder med inbördes anknytning. En sådan grupp bör omfatta kontrollgruppen, alla ekonomiskt beroende personer och personer som kontrolleras av dessa ekonomiskt beroende personer.

(7) För att ta hänsyn till möjligheten att förekomsten av exceptionella omständigheter kan utesluta att det föreligger en enda risk bör ett institut kunna lägga fram tillräckliga bevis för att två eller flera fysiska eller juridiska personer inte utgör en enda risk, trots att villkoren för att betraktas som kunder med inbördes anknytning är uppfyllda för dessa personer. I sådana fall får instituten inte identifiera dessa personer som en grupp av kunder med inbördes anknytning.

(8) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska standarder för tillsyn som Europeiska bankmyndigheten har lagt fram för kommissionen.

(9) Europeiska bankmyndigheten har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska standarder för tillsyn som denna förordning grundar sig på, gjort en lönsamhetsanalys och begärt råd från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([2]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kontrollförhållande

1. Två eller flera fysiska eller juridiska personer ska utgöra en enda risk när en av dem, direkt eller indirekt, har kontroll över den andra eller de andra och en av dem är skyldig att upprätta koncernredovisning som omfattar den andra eller de andra i enlighet med artikel 22.1 och 21.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ([3]) eller *International Financial Reporting Standard* (*IFRS*) 10, enligt respektive medlemsstats nationella lagstiftning.

2. Punkt 1 ska också tillämpas på juridiska personer som inte omfattas av koncernredovisningen på grund av sådana undantag eller avvikelser som anges i direktiv 2013/34/EU eller IFRS 10, enligt respektive medlemsstats nationella lagstiftning.

3. Om punkt 1 inte är tillämplig ska två eller flera fysiska eller juridiska personer utgöra en enda risk om en av dem direkt eller indirekt har kontroll över den andra eller de andra, under förutsättning att

a) den fysiska eller juridiska personen innehar majoriteten av rösträtterna i en eller flera andra personer,

b) den fysiska eller juridiska personen har rätt eller möjlighet att utse eller entlediga majoriteten av medlemmarna i en eller flera andra juridiska personers förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan,

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

c) den fysiska eller juridiska personen kan utöva ett bestämmande inflytande över en eller flera andra personer enligt lag, avtal eller bestämmelser i stiftelseurkund eller bolagsordning.

4. Om punkterna 1, 2 eller 3 inte är tillämpliga får två eller flera fysiska eller juridiska personer anses utgöra en enda risk om en av dem direkt eller indirekt har kontroll över den andra eller de andra, under förutsättning att

a) den fysiska eller juridiska personen har rätt eller möjlighet att besluta om strategin för eller att styra en eller flera andra personers verksamhet,

b) den fysiska eller juridiska personen har rätt eller möjlighet att besluta om viktiga transaktioner, inbegripet överföring av en eller flera andra personers vinster eller förluster,

c) den fysiska eller juridiska personen har rätt eller möjlighet att samordna ledningen av en eller flera juridiska personer.

5. Genom undantag från punkterna 1, 2 och 3 får ett institut, om det i undantagsfall kan visa att ingen enskild risk föreligger trots att de omständigheter som avses i dessa punkter har uppfyllts för två eller flera fysiska eller juridiska personer, inte identifiera dessa personer som en grupp av kunder med inbördes anknytning.

Artikel 2

Ekonomiskt beroende

1. Två eller flera fysiska eller juridiska personer utgör en enda risk eftersom de är förbundna med varandra på ett sådant sätt att om en av dem skulle få ekonomiska problem, särskilt finansierings- eller återbetalningsproblem, skulle den andra, eller de andra, sannolikt också stöta på ekonomiska problem, under någon av, men inte begränsat till, följande omständigheter:

a) Om en fysisk eller juridisk persons insolvens eller fallissemang sannolikt kommer att leda till att en eller flera andra fysiska eller juridiska personer blir insolventa eller fallerar.

b) Om en fysisk eller juridisk person helt eller delvis har garanterat en annan fysisk eller juridisk persons exponering och exponeringen är så betydande för borgensmannen att denne sannolikt kommer att stöta på ekonomiska problem om en fordran uppstår.

c) Om en betydande del av en fysisk eller juridisk persons bruttointäkter eller bruttoutgifter härrör från transaktioner med en annan fysisk eller juridisk person som inte kan ersättas i tid utan att det medför orimligt höga merkostnader.

d) Om en betydande del av de varor eller tjänster som tillverkas eller tillhandahålls av en fysisk eller juridisk person säljs eller levereras till en annan fysisk eller juridisk person, och detta förhållande inte kan ersättas i tid utan att det medför orimligt höga merkostnader.

e) Om en betydande del av en fysisk eller juridisk persons fordringar eller skulder gäller gentemot en annan fysisk eller juridisk person.

f) Om den förväntade finansieringskällan för återbetalning av lån från två eller flera fysiska eller juridiska personer är densamma och ingen av dessa personer har någon annan oberoende inkomstkälla varigenom lånet kan administreras och återbetalas i sin helhet, och den förväntade finansieringskällan inte kan ersättas i tid utan att det medför orimligt höga merkostnader.

g) Om det förväntas att en fysisk eller juridisk persons ekonomiska problem skulle orsaka svårigheter för en annan fysisk eller juridisk person att i tid återbetala sina skulder fullt ut, eftersom personerna rättsligt eller genom avtal är solidariskt ansvariga gentemot institutet.

h) Om två eller flera fysiska eller juridiska personer förlitar sig på samma källa för merparten av sin finansiering och denna finansieringskälla vid eventuell insolvens eller fallissemang inte kan ersättas i tid utan att det medför orimligt höga merkostnader.

i) Om två eller flera juridiska personer står under enhetlig ledning i enlighet med vad som avses i artikel 22.7 a i direktiv 2013/34/EU.

j) Om ledningsorganet för två eller flera juridiska personer till stor del består av samma personer i enlighet med vad som avses i artikel 22.7 b i direktiv 2013/34/EU.

k) Om majoriteten av rösträtterna i två eller flera juridiska personer innehas av samma fysiska eller juridiska personer.

2. Genom avvikelse från punkt 1 gäller att om ett institut i undantagsfall kan visa att det inte föreligger en enda risk, trots att en eller flera av de omständigheter som avses i den punkten är uppfyllda med avseende på två eller flera fysiska eller juridiska personer, får institutet inte identifiera dessa personer som en grupp av kunder med inbördes anknytning.

Artikel 3

Kombination av kontroll och ekonomiskt beroende

1. Tre eller flera fysiska eller juridiska personer ska utgöra en enda risk om två eller flera av dessa personer utgör en enda risk på grundval av kontroll i enlighet med artikel 1 (*kontrollgrupp*) och en eller flera fysiska eller juridiska personer är knutna till en eller flera av de personer som ingår i kontrollgruppen på grundval av ekonomiskt beroende i enlighet med artikel 2.

2. Om den person som har anknytning genom att vara ekonomiskt beroende i enlighet med punkt 1 ingår i en annan grupp av kunder med inbördes anknytning, ska alla personer som antingen kontrolleras av den ekonomiskt beroende personen eller själva är ekonomiskt beroende av den personen också utgöra en enda risk tillsammans med personerna i den kontrollgrupp som avses i punkt 1.

3. Genom undantag från punkterna 1 och 2 får ett institut, om det i undantagsfall kan visa att det inte föreligger en enda risk trots att de omständigheter som avses i de punkterna har uppfyllts med avseende på tre eller flera fysiska eller juridiska personer, inte identifiera dessa personer som en grupp av kunder med inbördes anknytning.

Artikel 4

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 december 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande